

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Praha 2, Slezská 874/36, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie Praha**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 7. 2014, č. j. 2 A 23/2014 - 38, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 7. 2014, č. j. 2 A 23/2014 – 38, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 4. 2014, č. j. CPR-14986/ČJ-2013-930310-V237, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 10. 10. 2013, č. j. KRPA-385642/ČJ-2013-000022. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na jeden rok. Doba k vycestování žalobce z území České republiky byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) včasnou kasační stížností, ve které současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V rámci odůvodnění této žádosti uvedl, že v důsledku správního rozhodnutí bude donucen odcestovat zpátky na Ukrajinu, kde však probíhá válečný konflikt a je vyhlášena všeobecná mobilizace. Stěžovatel se obává, že by byl v případě vycestování nasazen do válečných operací, což spojuje s obavou o vlastní život a zdraví. Bez přiznání odkladného účinku by navíc rozhodnutí Nejvyššího správního soudu mohlo být jen akademickým rozhodnutím, které by nebylo s to zvrátit faktický dopad správního vyhoštění. V závěru stěžovatel zdůrazňuje, že by pro něj nepřiznání odkladného účinku znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám.

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila tak, že proti přiznání odkladného účinku nemá žádných námitek.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek (a ve věci správního vyhoštění nenastává, na rozdíl od podání žaloby, ani z titulu zvláštní právní úpravy – srovnaj ustanovení § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a skutečností vyplývajících ze správního spisu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

V případě návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je stěžejní zjistit, zda by možná újma stěžovatele, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku, byla nepoměrně větší ve srovnání s případnou újmou jiným osobám, bylo-li by takovému návrhu vyhověno. Primárně je přitom na stěžovateli (navrhovateli), aby uvedl, v čem konkrétně tuto možnou újmu spatřuje a jakou intenzitu případná újma má. Současně s tím soud reflektuje hledisko veřejného zájmu. Při posuzování návrhu postupuje Nejvyšší správní soud zdrženlivě a řídí se tím, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu.

V daném případě stěžovatel břemeno tvrzení unesl, neboť předestřel dostatečně určité důvody, pro které by měl být odkladný účinek přiznán. Tento soud neignoruje aspekt plnění občanské povinnosti stěžovatele vůči zemi původu, avšak nepřehlídí zároveň ani intenzitu zásahu rozhodnutím o správním vyhoštění do právní sféry stěžovatele. Nejvyšší správní soud nepřehlédl aktuální vývoj politické a bezpečnostní situace na Ukrajině, která by za určitých mimořádných okolností mohla vyžadovat aplikaci zásady *non-refoulement*. K posouzení relevantních okolností, za přiměřeného použití § 179 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve spojení s § 179 odst. 2 písm. d) tohoto zákona, by však mohl být prostor až v meritorním přezkumu kasační stížnosti. Přiznáním odkladného účinku se tak předejde případnému porušení uvedeného mezinárodního závazku České republiky, aniž by přiznáním odkladného účinku byt' jen hrozila jakákoli újma jiným osobám. V té souvislosti lze připomenout, že sama žalovaná s přiznáním odkladného účinku souhlasila.

Nejvyšší správní soud rovněž přihlédl k tomu, že přiznání odkladného účinku toliko odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána a nejedná se tedy o legalizaci pobytu stěžovatele na území České republiky. Lze tudíž konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž není v rozporu s veřejným zájmem.

Vzhledem k tomu, že obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že žádosti stěžovatele vyhověl. Zároveň je třeba zdůraznit, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu